

Bilag til bet. o. lovf. vedr. fødevarer m.v.

medføre store vanskeligheder i administrationen af bagatelgrænsen.

Som eksempel kan nævnes et forslag, som tidligere har været fremme, om at der ved fund af fødevarer med overskreden holdbarhed skulle laves en bagatelgrænse på f.eks. 1.000 kr. eller alternativt en vis procentdel af virksomhedens omsætning. En fast grænse på 1.000 kr. ville imidlertid betyde, at en lille kiosk ville blive behandlet væsentligt anderledes end et supermarked med et stort sortiment, og anvendelse af en procentdel af omsætningen ville bl.a. medføre væsentlige praktiske problemer med administrationen af reglen.

Fødevarestyrelsen finder derfor ikke, at faste bagatelgrænser på dette område – heller ikke efter en afvejning mod hensynet til ensartethed i forvaltningen – samlet set ville være til fordel for virksomhederne.«

Spørgsmål 22:

Vil ministeren oplyse, om fødevarermyndighedernes mulighed for at rådgive og vejlede om fødevarerlovgivningen?

Svar:

De overordnede rammer for fødevarermyndighedernes mulighed for at rådgive og vejlede er beskrevet i bemærkninger til forslag – L 145 04/05 (2. samling) – til den nugældende fødevarerlov. Af bemærkninger til kapitel 8 fremgår: »Fødevarermyndighederne vil således kunne rådgive en virksomhed under forudsætning af, at dette ikke indebærer indskrænkninger i virksomhedens ansvar for at overholde fødevarerlovgivningen, og at rådgivningens omfang eller karakter ikke medfører begrænsninger i myndighedens muligheder for at påse overholdelsen af fødevarerlovgivningen, herunder mulighederne for at sanktionere overtrædelser.«

Ved høringen over lovforslaget i efteråret 2004 var der fra en række erhvervsorganisationer bemærkninger til virksomhedernes muligheder for at få rådgivning og vejledning fra fødevarerregionerne og Fødevarestyrelsen. Foranlediget af disse bemærkninger udarbejdede Fødevarestyrelsen en guideline for vejledning under tilsyn med virksomheder og besætningsejere. Organisationerne har været inddraget i arbejdet for at sikre, at der er taget højde for de situationer, som

især har givet anledning til usikkerhed hos virksomheder og tilsynsførende.

Guidelinen, som jeg vedlægger, er en præcisering af de tilsynsførendes vejledningsforpligtelser samt retningslinier for hvorledes vejledning om reglerne i praksis udføres under tilsyn. Guidelinen præciserer samtidig, at vejledningsforpligtelsen er generel og at vejledning om reglerne også skal gives, når virksomheder og besætningsejere henvender sig direkte til regionskontoret.

Guideline for Fødevarestyrelsens vejledning ved kontrol af besætningsejere og virksomheder

14.4.2005

J.nr.: 2005-20-21-00498 / FVST/DEP

Formål

Formålet med denne guideline er at fastslå principperne for vejledning under tilsyn, med henblik på at sikre en ensartet praksis for vejledning og under hensyn til producenternes ansvar, at give virksomhederne den bedst mulige service og dermed medvirke til at forebygge problemer.

Principper for vejledning

De regler og retningslinier, som danner rammerne for Fødevarestyrelsens muligheder for vejledning til virksomheder og besætningsejere kan sammenfattes til følgende principper:

1. Vejledning skal medvirke til, at kontrollen har en forebyggende effekt.
2. Vejledning gives typisk ved tilsyn, formidling af analyseresultater og behandling af ansøgninger.
3. Vejledning af virksomheder og besætningsejere kan også ske på informationsmøder med brancher, om muligt lokalt.
4. Det er virksomhedernes ansvar at sagen er tilstrækkeligt belyst til, at vejledning kan ske meningsfyldt, men Fødevarerregionen skal medvirke hertil. Vejledning sker altid på det foreliggende grundlag og indgår i den almindelige prioritering.
5. Når virksomheder eller besætningsejere efterspørger konkret vejledning, skal fødevarerregionen vurdere, i hvilket omfang og indenfor hvilken tidsramme vejledning er mulig.
6. Vejledning ændrer ikke ved ansvarsfordeling mellem virksomhed og myndighed og